

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 565

CHƯA PHỤC ĐƯỢC PHIỀN NÃO THÌ CÔNG PHU CHƯA THÀNH TỰU

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Bảy ngày 26/06/2021.

*****

Phiền não là những chướng ngại, những tập khí của chúng ta. Công phu không phải là một ngày ta niệm được bao nhiêu danh hiệu Phật, một ngày ta tụng được bao nhiêu biến Kinh. Chúng ta phải dẹp hết được những tập khí của mình thì mới được gọi là công phu. Hòa Thượng nói: *“Chưa hàng phục được phiền não thì công phu chưa thành tựu”*. Phiền não là những thói quen xấu trong cuộc sống thường ngày. Chúng ta phải hạn chế, khống chế được phiền não.

“*Kinh Pháp Hoa*” là một bộ Kinh Đại Thừa liễu nghĩa có 27 phẩm. Có một người tự hào vì mình đã tụng được 1000 biến “*Kinh Pháp Hoa*” nhưng hàng ngày vẫn nhai thịt chúng sanh, không làm việc gì để lợi ích chúng sanh. Thầy nói: *“Người này bị Kinh đê chét”*. Có một vị đến đánh lễ Ngài Lục Tổ Huệ Năng nhưng đầu không sát đất. Ngài Lục Tổ Huệ Năng hỏi: *“Đánh lễ là cốt để dẹp tánh kiêu mạn, vậy mà nay ông đánh lễ đầu không sát đất, chắc trong lòng còn chứa điều gì?”*. Vị ấy trả lời rằng mình đã tụng “*Kinh Pháp Hoa*” mấy nghìn biến rồi. Tâm công cao ngã mạn vẫn còn nguyên. Có một vị gặp ai cũng lạy, đi lạy tất cả mọi người. Thậm chí khi bị đánh, người ấy cũng vẫn lạy và nói: *“Tôi kính các vị vì các vị sẽ thành Phật”*.

Hòa Thượng đã sống một cuộc đời “*tam bất quản*”, không quản người, không quản tiền, không quản việc. Không quản tiền thì Ngài không cần tiền. Bậc đạo hạnh như Hòa Thượng mà người ta vẫn chê, vẫn không nghe lời. Họ đi nghe pháp gọi là “*nhất thời thành Phật*” nhưng tập khí của họ còn nguyên. Chúng ta dù tu bất cứ pháp gì thì tâm phải ít đi phiền não vọng tưởng mới đúng. Tu hành mà tập khí xấu ác, phiền não vọng tưởng càng ngày càng nhiều thì tu không đúng. Có người lúc chưa tu thì chưa có danh vọng địa vị, là một người quê mùa dốt nát. Họ tu một thời gian xong trở thành trưởng tràng, có quyền, có tiếng nói, muốn làm gì thì làm, tập khí còn nhiều hơn lúc chưa tu. Như vậy là tu sai, cho nên rất tai hại.

Hòa Thượng nói: *“Chưa hàng phục được phiền não thì chưa có công phu”*. Công đức có từ nơi tâm Thanh Tịnh. Có công đức mới liễu thoát được sanh tử. Chưa liễu thoát được sanh tử thì tất cả đều là giả.

Hòa Thượng nói: **“Bồ Tát học Phật, thượng cầu hạ hóa”**. Bồ Tát trên cầu Phật đạo, cầu vãng sanh, dưới hạ hóa chúng sanh, thay Phật giáo hóa chúng sanh, khiến cho tất cả chúng sanh điều phục tâm tính, thói quen, hàng phục phiền não tập khí xấu ác của mình. Bồ Tát không xa lìa chúng sanh. Người có duyên với chúng sanh mà không phục vụ chúng sanh, lừa dối, chèn ép, sợ cực, sợ khổ, sợ vất vả thì đó là người không có tâm Bồ Đề.

Trong **“Kinh Vô Lượng Thọ”**, Phật nói: **“Phát tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm”**.

Nếu **“phát tâm Bồ Đề”** mà không **“một lòng chuyên niệm”** thì không thể thành tựu.

Nếu **“một lòng chuyên niệm”** mà không **“phát tâm Bồ Đề”** thì không thể thành tựu.

Thầy đã nói với những người ở **“Trung tâm Nhân đạo Quê hương”**: Nếu các vị còn một ngày chịu lắng nghe thì chúng tôi còn ở lại. Các vị không lắng nghe thì chúng tôi sẽ ra đi. Chúng tôi phát tâm làm việc vì lợi ích của chúng sanh chứ không làm việc dựa trên tình chấp. Nơi nào chúng sanh cần thì chúng tôi đến.

Chúng ta tu hành mà không thay đổi được thói quen xấu của mình thì coi như chưa tu. Ngài Lý Bình Nam nói: **“Đáng sanh tử như thế nào thì vẫn phải sanh tử như thế. Đáng đọa lạc như thế nào thì vẫn phải đọa lạc như thế”**.

Có người nghiện cà phê đến mức một ngày phải uống cà phê 4 lần, không uống thì chân tay run rẩy, thậm chí họ có thể uống cà phê thay cơm. Sáng nay Thầy tỉnh dậy, cảm thấy tinh thần rất tỉnh táo. Thầy bật dậy, đi tìm điện thoại thì biết là 3h30'. Thầy tỉnh dậy trước chuông điện thoại 10 phút. Đó là Thầy đã tập cho mình thói quen dậy sớm. Tập khí chính là thói quen. Chúng ta phải tạo cho mình những thói quen tốt.

Hòa Thượng nói: **“Mục tiêu của Bồ Tát chỉ là trên cầu Phật đạo, dưới hạ hóa chúng sanh. Chúng ta học Phật thì nhất định phải học theo những gì Bồ Tát đã làm, nhất định phải chú trọng điều tâm, hàng phục phiền não”**. Nội tâm của chúng ta rất vi tế. Chúng ta phải đạt được rất nhiều cảnh báo sớm thì mới nhận ra. Lọt qua cảnh báo lần thứ nhất thì phải đến cảnh báo lần thứ hai. Vượt qua cảnh báo lần hai thì vẫn còn cảnh báo lần ba. Như vậy mới an toàn.

Thầy đọc một tài liệu về cơ thể con người. Cơ thể con người có 4 tầng bảo vệ để giúp cơ thể không bị nhiễm phải các loại vi khuẩn, virus. Hệ miễn dịch có khả năng nhận dạng vi khuẩn, ngăn chặn vi khuẩn, tổng lực tiêu diệt vi khuẩn. Nhưng virus Corona có khả năng biến hình biến dạng liên tục nên hệ miễn dịch không bảo vệ được cơ thể. Chúng ta đã nhận diện được 16 loại phiền não: Đây là tự tư tự lợi, đây là danh vọng lợi dưỡng, đây là tham sân si mạn, đây là năm dục sáu trần. Khi chúng ta nhận ra được thì phải dần dần loại bỏ tập khí phiền não. Chúng ta phải biết tăng cường hệ miễn dịch đối với nội tâm của mình, không để nội tâm bị xâm nhập bởi tập khí phiền não.

Chúng ta muốn vượt qua chính mình thì phải học tập Phật Bồ Tát, học tập những tấm gương đức độ. Mỗi chúng ta ai cũng bị tình cảm riêng tư chi phối. **“Ái bất trọng bất sinh Ta Bà”**. Nếu nghiệp ái không nặng thì chúng ta đã không đi vào Ta Bà, nhưng chúng ta phải biết chuyển hóa, không để cho mình bị nghiệp lôi kéo. Lời dạy của Hòa Thượng rất đơn giản nhưng sâu sắc: **“Chúng ta học Phật thì phải học Phật Bồ Tát, phải biết điều tâm, hàng phục phiền não. Học đầy một bụng Phật pháp rồi mà phiền não tập khí vẫn y như cũ thì ích gì?”**.

Thầy khuyên: **“Chúng ta hãy trút hết đi, bắt đầu làm lại từ đầu! Có một khởi đầu đúng thì sẽ có kết quả tốt”**. Họ đang làm trưởng tràng, khi nghe Thầy nói như vậy thì họ không nghe khuyên. Những đạo tràng tu tập đó bây giờ đã tan rã.

Trong **“Kinh Hoa Nghiêm”**, Phật nói: **“Trong một giây có 4 lần khảy móng tay. Một lần khảy móng tay có 32 triệu ý niệm”**. Một phút có 60 giây, một giờ có 60 phút. Tốc độ ý niệm của con người rất nhanh, một ý niệm vừa khởi lên thì **“châu biến pháp giới”**. Tốc độ virus Corona xâm nhập cơ thể vẫn chậm hơn ý niệm của con người. Chúng ta càng hiểu lời Phật dạy: **“Nhất thiết vi tâm tạo”**, tất cả đều do tâm tạo ra.

Học Phật mà còn nguyên tập khí thì không có một chút thành tựu nào. Hòa Thượng nói: **“Có người học Phật pháp đã nhiều năm, một câu Phật pháp cũng không biết nói nhưng chất phác, thật thà, tâm tình nhu hòa, mềm mại, dễ gần gũi, phiền não ngày một ít đi thì người này mới chân thật điều hòa được tính tình, hàng phục được phiền não, liễu thoát được sinh tử. Đây là thành tựu. Học Phật mà nói thao thao bất tuyệt nhưng phiền não tập khí y như cũ thì có ích gì? Công phu tu học của người học Phật, bước sơ bộ cơ bản nhất chính là điều phục phiền não, không để phiền não dấy khởi”**.

Chúng ta phải kiểm soát được mọi thói quen của mình, không để thói quen làm chủ. Chúng ta phải có tâm dũng mãnh để thoát ra. Có người nói: **“Thưa Thầy, nghiệp chướng tập khí của con nặng quá!”**. Thầy nói: **“Nghiệp chướng tập khí của tôi còn nặng hơn!”**. Trong một buổi Thầy đi giảng Pháp, có ba người phụ nữ kể khổ. Ai cũng nghĩ mình là người khổ nhất trên đời, nhưng cứ nghe người tiếp theo kể khổ thì lại thấy mình không khổ bằng họ. Có người đã có đủ cơm ăn áo mặc, có đầy đủ nhà cửa, có con cái mà vẫn cảm thấy khổ bởi vì tâm mong cầu quá lớn. Chúng ta cứ chia sẻ hạnh phúc của mình với mọi người thì sẽ không còn cảm thấy khổ. Chúng ta cần hạ thấp sự mong cầu của mình xuống thì sẽ không còn cảm thấy quá khổ.

Người phục được phiền não thì niệm Phật mới thành khối. Nếu không hàng phục được phiền não thì niệm Phật không thành khối. Niệm Phật không thành khối thì khó mà vãng sanh. Niệm Phật như nhai trầu thì làm sao thành tựu! Nếu không hàng phục được phiền não thì rất khó mà thành tựu. Tất cả các pháp, thành tựu được là phải hàng phục được phiền não, không để phiền não dẫn dắt. Thầy nhớ đến Bà ngoại. Ông Bà ngoại sống trong thời chiến tranh, bị đánh phá ác liệt cho nên phải di chuyển nhà liên tục. Tuy cả đời cực khổ như vậy nhưng Bà ngoại lúc nào cũng cười. Khi ra đi, Bà chỉ ốm mấy ngày rồi nhẹ nhàng ra đi.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!